

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

Nazwa wskaźnika	6.6.1 Zmiany zasięgu/obszaru ekosystemów zależnych od wody
Cel Zrównoważonego Rozwoju	Cel 6. Czysta woda i warunki sanitarne
Zadanie	6.6 Do 2020 roku zapewnić ochronę i odnowić ekosystemy zależne od wody, w tym tereny górskie, lasy, tereny podmokłe, rzeki, jeziora i wody podziemne
Definicja wskaźnika	Wskaźnik określa powierzchnię (w hektarach) obszarów będących na liście obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu zgodnie z konwencją Ramsarską w danym roku.
Jednostka prezentacji	hektary [ha]
Dostępne wymiary	ogółem
Wyjaśnienia metodologiczne	<p>"</p> <p>Konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, zwana Konwencją Ramsarską, została podpisana w Ramsarze dnia 2 lutego 1971 r. Dotychczas ratyfikowało ją 172 państwa, które wyznaczyły ponad 2500 obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu. Wśród nich jest 19 polskich obszarów. Polska jest Stroną Konwencji od dnia 22 marca 1978 r.</p> <p>Celem Konwencji Ramsarskiej jest ochrona i zrównoważone użytkowanie wszystkich mokradeł poprzez działania na szczeblu krajowym i lokalnym oraz współpracę międzynarodową. Działania te stanowią wkład w osiągnięcie zrównoważonego rozwoju na całym świecie.</p> <p>Zgodnie z Konwencją obszarami wodno-błotnymi są tereny bagien, błot i torfowisk lub zbiorniki wodne, tak naturalne jak i sztuczne, stałe i okresowe, o wodach stojących lub płynących, słodkich, słonawych lub słonych, łącznie z wodami morskimi, których głębokość podczas odpływu nie przekracza sześciu metrów.</p> <p>Strony Konwencji, w tym również Polska, zobowiązane są m.in. do:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyznaczenia odpowiednich obszarów w celu włączenia ich do listy obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu • wdrożenia planowania mającego na celu ochronę obszarów wodno-błotnych umieszczonych na liście • racjonalnego użytkowania wszystkich mokradeł • współpracy międzynarodowej w zakresie wdrażania Konwencji. <p>W Polsce na listę obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu wpisano 19 obszarów. Są to:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Biebrzański Park Narodowy (59 233 ha, od 1995 roku) • Słowiński Park Narodowy (32 744 ha, od 1995 roku) • Wigierski Park Narodowy (15 085 ha, od 2002 roku) • Poleski Park Narodowy (9 762 ha, od 2002 roku) • Narwiański Park Narodowy (6 810 ha, od 2002 roku) • Rezerwat przyrody Stawy Milickie (5 298,2 ha, od 1995 roku)

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

- Park Narodowy Ujście Warty (7 956 ha, od 1984 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Drużno (3 068 ha, od 2002 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Siedmiu Wysp (1 763,1 ha, od 1984 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Łuknajno (1 189 ha, od 1977 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Świdwie (891 ha, od 1984 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Karaś (815 ha, od 1984 roku)
- Subalpejskie torfowiska w Karkonoskim Parku Narodowym (40 ha, od 2002 roku)
- Rezerwat przyrody Stawy Przemkowskie (4 605,4 ha, od 2018 roku)
- Rezerwat przyrody Torfowiska Doliny Izery (529,4 ha, od 2018 roku)
- Ujście Wisły (1 748,1 ha, 2018 roku)
- Torfowiska w Tatrzańskim Parku Narodowym (741 ha, od 2018 roku)
- Rezerwat przyrody Bór na Czerwonym (115 ha, od 2018 roku)
- Polodowcowe Stawy Tatrzańskiego Parku Narodowego (571 ha, od 2018 roku)
- "

Źródło danych	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Częstotliwość i dostępność danych	Dane roczne od 2010 r.
Uwagi	
Data aktualizacji danych	26-08-2025
Data aktualizacji metadanych	26-08-2025